

بهمن انقلاب کارگری

گورکن رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی است!

در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ استبداد سلطنتی به دست مردم انقلابی، به ویژه کارگران که با اعتصاب های وسیع، تعطیلی خطوط تولید و بستن شیرهای نفت، رژیم شاه را به زانو درآوردند، سرنگون شد. اما به علت نبود حزب انقلابی کارگران که به تئوری انقلابی و برنامه تسخیر قدرت به دست طبقه کارگر مسلح باشد از یک سو، آلوده بودن سازمانها و احزاب موجود به دیدگاه ها و انحرافات بورژوائی و خرده بورژوائی از سوی دیگر، و نیز به دلیل هشیاری دشمنان انقلاب تحت رهبری سرمایه جهانی که با جریان ارتجاعی و ضد انقلابی خمینی و لیبرال های مذهبی زیر رهبری او وارد سازش شد، انقلاب ۱۳۵۷ از حرکت بازماند، از ارتقا و پیروزی نهایی آن جلوگیری شد، انقلاب به ضد خود مبدل گشت و استبداد اسلامی با عنوان جعلی انقلاب اسلامی جای آن را گرفت.

جریان ارتجاعی خمینی و بورژوازی لیبرال (به ویژه جناح مذهبی آن که در نهضت آزادی و گروه های مشابه آن متشکل بود) با کمک و حمایت پنهان و آشکار سرمایه جهانی، از جمله توافق سران دولت های آمریکا، انگلیس، فرانسه و آلمان در کنفرانس گوادلوپ، برای انتقال قدرت از سلطنت به خمینی و لیبرال ها، حاکمیت را به دست گرفتند. رژیم جمهوری اسلامی پس از نخستین تصفیه لیبرال ها از حکومت، در سازش مجددی با امپریالیسم آمریکا در کنفرانس الجزایر، کوشید برای تداوم حکومت ننگین خود از امپریالیسم آمریکا تضمین بگیرد؛ تلاشی که تاکنون ادامه دارد.

جمهوری اسلامی از نخستین روزهای به وجود آمدنش برای تثبیت خود اقدام به تعطیل دانشگاه ها، سرکوب نهال شوراهای کارگری، سرکوب سازمانها و احزاب انقلابی، تصفیه و اخراج استادان و معلمان انقلابی، دستگیری، شکنجه و قتل عام کارگران و جوانان انقلابی و حمله و کشتار خلفهای کرد و ترکمن کرد. نباید فراموش کرد که در تمامی این جنایات، خمینی و تمامی عناصر این نظام ارتجاعی، همچون خامنه ای، خاتمی، رفسنجانی، موسوی، کروبی و غیره و نیز لیبرال ها تا زمانی که در قدرت بودند، صد در صد دست داشتند.

امروز ما در نقطه عطف تاریخی انقلاب ایران قرار داریم، سیر تکاملی اعتراضات، نشان دهنده ادامه انقلاب ۵۷ در سطحی بالاتر از گذشته است. در سال ۱۳۵۷، نبود آلترناتیو انقلابی، در مقابل آلترناتیو ارتجاعی خمینی، باعث انحراف انقلاب شد. امروز پس از سال ها فروکش مبارزات انقلابی، توده های مردم دوباره خیز برداشته اند تا به خواست های انقلاب نا تمام بهمن ۵۷، که می توان آنها را در آزادی و نان خلاصه کرد، دست یابند. مبارزه کنونی توده های مردم، به ویژه مبارزات کارگران و زحمتکشان،

تنها هنگامی به پیروزی می رسد که جمهوری ارتجاعی اسلامی را سرنگون کند، قدرت شورائی کارگران و زحمتکشان شهر و روستا را جانشین آن سازد، دموکراسی وسیع را مستقر کند و به سوی سوسیالیسم، محور استثمار انسان از انسان و لغو کار مزدی، گام بردارد.

دولت اسلامی سرمایه، طی شش ماه گذشته با توسل به روشهای گوناگون بر شدت سرکوب، قتل و کشتار و تجاوز افزوده است؛ در مقابل، مردم و جوانان انقلابی، هر روز بیشتر از قبل، پایه های بنیادی نظام ارتجاعی اسلامی را مورد حمله قرار داده اند. این جنبش در صورتی که خود را از توهم های مسموم کننده اصلاح طلبی و لیبرالی آزاد کند، در صورتی که با مبارزات کارگران و زحمتکشان شهر و روستا پیوند برقرار نماید و آنان را به مبارزه برای آزادی و دموکراسی جلب کند، خواهد توانست تومار این نظام استبدادی و ارتجاعی خونخوار را در هم به پیچد.

همت کنید یاران!!! استبداد در حال فروپاشی است و از آخرین رمق های خود هزینه می کند، هرگز فراموش نکنیم که بدون سرنگونی جمهوری ارتجاعی اسلامی نمی توانیم به آزادی، دموکراسی، نابودی تبعیض جنسی، تحقق حقوق ملل تحت ستم دست یابیم و نمی توانیم به سوی سوسیالیسم گام برداریم.

کارگران، دانشجویان، زنان، جوانان و مردم آزاده:

طی ۶ ماه اخیر نیروهای سرکوبگر اقدام به محاصره مناطق احتمالی تظاهرات کرده اند، از مردم عکس و فیلم گرفته اند، صفوف تظاهرات را تکه تکه کرده به خیابانهای باریک و کوچه های بن بست کشانده مردم را سرکوب و دستگیر کرده اند، دانشگاه ها را دائماً محاصره نموده اند، لباس شخصی ها را به داخل صفوف تظاهرات فرستاده، اقدام به شناسایی جوانان و مردم انقلابی کرده اند، به خانه های انقلابیون شناخته شده ریخته آنها را دستگیر کردند. در مقابل، کارگران، جوانان و مردم انقلابی بیرون محدوده های محاصره شده، اقدام به برپایی تظاهرات می کنند، درمقابل حمله وحشیانه سرکوبگران، ضمن مقاومت، دست به نبرد جانانه ای زده اند و همچنین اقدام به شناسایی مهره های مهم سرکوب و معرفی آنها به عموم مردم کرده اند و ...

کارگران، جوانان و مردم انقلابی:

برای ارتقای مبارزات انقلابی باید از تجارب انقلاب ۱۳۵۷ از جمله تظاهرات های موضعی، روش های شناخته شده مقابل با پلیس و نیروهای سرکوبگر و ابتکار روش های جدید مقابل استفاده کنیم. نباید تنها به محدوده وسط شهرها بسنده کرد، بلکه باید تظاهرات و مبارزات انقلابی را به کارخانجات و تمامی سطح شهرها کشاند. با تشکیل هسته ها و کمیته های مخفی انقلابی در کارخانه ها، دانشگاه ها، مدارس و محلات، با برنامه ریزی دقیق توسط هسته ها و کمیته های هر محله ضمن هماهنگی سراسری، نزدیکترین میدان آن منطقه را محل تظاهرات و مبارزات خود قرار بدهیم.

هر سه نفر انقلابی می توانند یک هسته مخفی تشکیل بدهند و اقدام به برنامه ریزی و تبلیغ در میان کارگران، مردم و جوانان اطراف خود کرده آنها را برای تظاهرات و مبارزات مستمر سازماندهی نمایند. از ارتباط گیری و پیوند نمایندگان هسته های مخفی با هم، کمیته مخفی که سازماندهی مناطق بزرگتری را به عهده دارد تشکیل می شود.

کارگران، جوانان، دانشجویان، زنان، دانش آموزان و مردم انقلابی:

سالگرد روزهای انقلاب ۱۳۵۷ بخصوص ۲۲ بهمن نزدیک است، از همین امروز دست به تشکیل هسته ها و کمیته های مخفی انقلابی بزنیم و به صورت سازمان یافته از مردم انقلابی دعوت به مبارزه و تظاهرات نماییم. سطح همه شهرها را به محل تظاهرات خود تبدیل کنیم، بخصوص در تهران می توانیم میدان هایی مانند امام حسین، تهران پارس، رسالت، میدان شهدا، میدان خراسان، تجریش، ونک، میدان سرو، پونک، شهر زیبا، فلکه صادقیه، میدان جمهوری، میدان شوش، میدان آذری، میدان راه آهن و ... را محل تظاهرات و عملیات خود قرار بدهیم. با سازماندهی جوانان و مردم به وسیله هسته ها و کمیته های مخفی انقلابی در کارخانه ها، دانشگاه ها و مدارس، مبارزات اعتراضی کارگران و زحمتکشان را به بهمنی تبدیل کنیم که در تکامل خود رژیم جمهوری استبدادی و ارتجاعی اسلامی را به زباله دان تاریخ پرتاب کند.

گرامی باد خاطره ۲۲ بهمن ۱۳۵۷

مرگ بر جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی زنده باد سوسیالیسم

جبهه واحد کارگری

کمیته همبستگی برای ایجاد اتحادیه ی کارگران ساختمان

جمعی از کمونیست های ایران (آذرخش)

۱۳۸۸/۱۰/۵